

ТЕХНИЧКА СПЕЦИФИКАЦИЈА

Опис и карактеристике:

Фотографије штампане – каширане на форекс плочи у складу са описом, намењене за унутрашњу употребу.

Материјал:

Форекс плоча у боји злато-месинг дебљине око 2 mm, фотографија и текстуална апликација се штампају - каширају.

Изглед:

Позадина – боја злато-месинг,

Димензије:

Величина: 900 mm x 500 mm

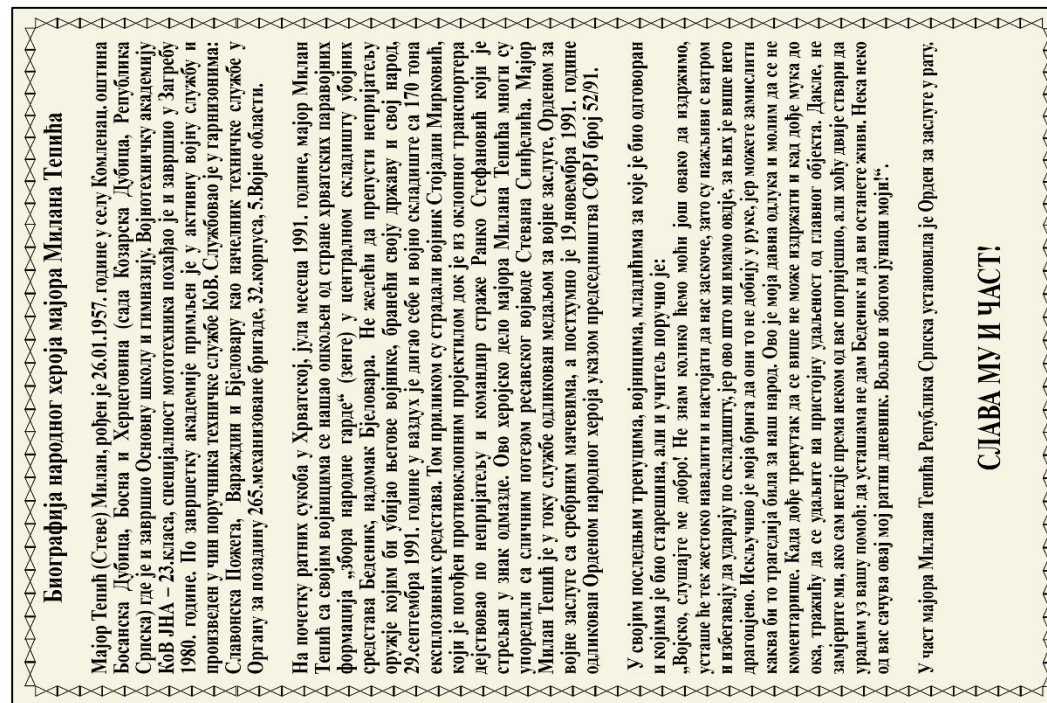
Дебљина: око 2 mm

Количина:

3 комада (по 1 комад од сваког примера)

500 mm

900 mm

Наручилац доставља припрему за штампу израђену у photoshop (.PSD) формату

ПРИМЕР ИЗГЛЕДА

Биографија народног хероја мајора Милана Тепића

Мајор Тепић (Стеве) Милан, рођен је 26.01.1957. године у селу Комленац, општина Босанска Дубица, Босна и Херцеговина (сада Козарска Дубица, Република Српска) где је и завршио Основну школу и гимназију. Војнотехничку академију КоВ ЈНА – 23.класа, специјалност мототехника похађао је и завршио у Загребу 1980. године. По завршетку академије примљен је у активну војну службу и произведен у чин поручника техничке службе КоВ. Службовао је у гарнизонима: Славонска Пожега, Вараждин и Бјеловару као начелник техничке службе у Органу за позадину 265.механизоване бригаде, 32.корпуса, 5.Војне области.

На почетку ратних сукоба у Хрватској, јула месеца 1991. године, мајор Милан Тепић са својим војницима се нашао опкољен од стране хрватских паравојних формација „збора народне гарде“ (зенге) у централном складишту убојних средстава Беденик, наомак Бјеловара. Не желећи да препусти непријатељу оружје којим би убијао његове војнике, бранећи своју државу и свој народ, 29.септембра 1991. године у ваздух је дигао себе и војно складиште са 170 тона експлозивних средстава. Том приликом су страдали војник Стојадин Мирковић, који је погођен противоклопним пројектилом док је из оклопног транспортера дејствовао по непријатељу и командир страже Ранко Стефановић који је стрељан у знак одмазде. Ово херојско дело мајора Милана Тепића многи су упоредили са сличним потезом ресавског војводе Стевана Синђелића. Мајор Милан Тепић је у току службе одликован медаљом за војне заслуге, Орденом за војне заслуге са сребрним мачевима, а постхумно је 19.новембра 1991. године одликован Орденом народног хероја указом председништва СФРЈ број 52/91.

У својим последњим тренуцима, војницима, младићима за које је био одговоран и којима је био старшина, али и учитељ поручио је:
„Војско, слушајте ме добро! Не знам колико ћемо моћи још овако да издржимо, усташе ће тек жестоко навалити и настојати да нас заскоче, зато су пажљиви с ватром и избегавају да ударају по складишту, јер ово што ми имамо овдје, за њих је више него драгоцјено. Искључиво је моја брига да они то не добију у руке, јер можете замислити каква би то трагедија била за наш народ. Ово је моја давна одлука и молим да се не коментарише. Када дође тренутак да се више не може издржати и кад дође мука до ока, тражићу да се удаљите на пристojну удаљеност од главног објекта. Дакле, не замјерите ми, ако сам негдје према неком од вас погријешно, али хоћу двије ствари да урадим уз вашу помоћ: да усташама не дам Беденик и да ви останете живи. Нека неко од вас сачува овај мој ратни дневник. Вољно и збогом јунаци моји!“.

У част мајора Милана Тепића Република Српска установила је Орден за заслуге у рату.

СЛАВА МУ И ЧАСТ!

**“Једанпут људи дају ријеч,
она остаје или се погази.**

**Ја сам дао ријеч
да ћу да браним ову земљу
ако јој буде тешко.”**

Tepić Milan

1 комад

1 комад

1 комад